

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

• Χρονικὰ • Ποιμαντικὲς Δραστηριότητες •
• Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
• Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
• Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Εἰς μνημόσυνον τῶν Ἡρώων καὶ Ἡρωΐδων τοῦ ᾽40

Χρέος καὶ Μνήμη
Νικητήρια
Ἡ Ἐποποιΐα τοῦ ᾽40
12η Ὀκτωβρίου 2026 ἐκ. ἡμ.

Μὲ **τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ,** τὴν Σκέπην τῆς Παναγίας «Ἐγγυητρίας τῶν Ἁμαρτωλῶν» καὶ τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας: Φωτίου Μεγάλου - Γρηγορίου Παλαμᾶ - Μάρκου Εὐγενικοῦ, ὡς καὶ μὲ τὴν εὐλογία καὶ παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε ἡ Ἐκδήλωσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τοῦ «Ὄχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, τὴν Κυριακὴ 12η Ὀκτωβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., (7-9 μ.μ.), στὸ φιλόξενο Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Ζεφυρίου, τοῦ Δήμου Φυλῆς, τὸ ὁποῖο παρεχώρησε εὐγενῶς ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις.

Συμπαρόντες ἦσαν ὁ πολυσέβαστος Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος, Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, Ἱερεῖς καὶ Ἀντιπροσωπίες ἀπὸ Ἐνορίες καὶ Μονὲς τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ πλῆθος εὐσεβῶν.

Τὴν ὀργάνωσι τῆς ἐπιτυχημένης πράγματι Ἐκδηλώσεως εἶχε ἀναλάβει ὁ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» καὶ ὁ «Σύνδεσμος Ἐθελοντῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Τὸ ***πρόγραμμα*** παρουσίασε ἡ κα Αἰμιλία Οὔτου.

* * *

Ἡ Ἐκδήλωσις εἶχε ἑορταστικὸ χαρακτῆρα, ὡς ἔκφρασι Ἐθνικῆς Ἑορτῆς. Ἦταν ταυτόχρονα ἀφυπνιστική, ἐφ᾽ ὅσον ἡ ἀνάμνησις καὶ μετάδοσις τῆς λαϊκῆς Παραδόσεως συμβάλλει στὴν συντήρησι τῆς Ἐθνικῆς καὶ Πνευματικῆς μας Συνειδήσεως. Ἦταν καὶ ἕνα Μνημόσυνο γιὰ τοὺς πεσόντας τόσο στὸ πεδίο τῶν μαχῶν, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς ποικίλως μετασχόντας στὴν Ἀντίστασι κατὰ τῶν κατακτητῶν.

* * *

Μετὰ τὰ καθιερωμένα ἐναρκτήρια Τροπάρια *«Τῇ Ὑπερμάχῳ...»* καὶ *«Ὡς Ἐγγυήτριαν ἀνευφημοῦμέν Σε»*,

ἡ παρουσιάστρια κα Αἰμιλία Γκούφα-Οὔτου ἔκανε ἀναφορὰ στὸ νόημα τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν γεγονότων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940:

- *«**Ἡ** Ἑλλὰς δὲν κλήθηκε ἁπλῶς νὰ ἀπαντήσῃ σὲ ἕνα ἀλαζονικὸ τελεσίγραφο, ἀλλὰ νὰ διαλέξῃ ἀνάμεσα στὴν ὑποταγὴ καὶ τὴν Ἐλευθερία, ἀνάμεσα στὴν καταισχύνη καὶ τὴν Ἐθνικὴ Ἀξιοπρέπεια. **Κ**αὶ ἡ ἀπάντησις, ἡ ὁποία ξεπήδησε ἀπὸ τὰ στήθη ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἦταν ἡ βροντερὴ καὶ ἀδούλωτη κραυγή: «ΟΧΙ!», ἕνα «ΟΧΙ» ποὺ ἀντήχησε σὰν Σάλπισμα Λευτεριᾶς στὰ παγωμένα βουνὰ τῆς Πίνδου καὶ τῆς Ἀλβανίας.*

*Ἐκεῖ, τὰ παλληκάρια μας μεταμορφώθηκαν σὲ ἀληθινοὺς Γίγαντες τῆς Ἀνδρείας. **Π**ολέμησαν μὲ ἡρωϊσμὸ καὶ αὐτοθυσία κάτω ἀπὸ ἀπάνθρωπες συνθῆκες, ἀπέναντι στὸ πολικὸ ψῦχος, στὰ κρυοπαγήματα καὶ στὸ παγωμένο ἀτσάλι τοῦ ἐχθροῦ.*

*Δὲν ἦσαν μόνοι! **Δ**ίπλα τους εἶχαν τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγό, τὴν Παναγία μας! **Ο**ἱ φαντάροι μας στὸ μέτωπο βίωναν ὁλοζώντανη τὴν παρουσία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ἁγίας Σκέπης, ἡ Ὁποία σκέπαζε, προστάτευε καὶ ἐμψύχωνε τοὺς Ἀγωνιστὲς τῆς Ἐλευθερίας. **Η** ἀκράδαντος πίστις στὸν Θεὸ καὶ ἡ ἄδολη ἀγάπη γιὰ τὴν Πατρίδα ἔγιναν τὸ ἀήττητο*

ὅπλο, τὸ ὁποῖο συνέτριψε τὴν ὑπεροψία τῶν κατακτητῶν.

Κ*αὶ δίπλα στοὺς μαχητὲς τῆς πρώτης γραμμῆς, ἂς κλίνουμε γόνυ εὐλαβικὰ στὶς Ἡρωΐδες Γυναῖκες τῆς Πίνδου, ἀλλὰ καὶ στὸν Ἐθνομάρτυρα Κλῆρο μας, οἱ ὁποῖοι ἐμψύχωναν, εὐλογοῦσαν τὰ ὅπλα καὶ στέκονταν ὡς ἀλύγιστοι προμαχῶνες στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ μας σὲ κάθε δοκιμασία.*

Σ*ήμερα, τὸ Μήνυμα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι, ὅσο μένουμε ἑνωμένοι, μὲ ἀμετακίνητη πίστι στὸν Θεὸ καὶ ἀφοσίωσι στὶς ἱερές μας Παρακαταθῆκες, καμμία δύναμις δὲν δύναται νὰ καταβάλη τὸν Ἑλληνισμό»...*

* * *

Ὡ*ς* ἐπιστέγασμα τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς καὶ ἐλάχιστο δεῖγμα εὐγνωμοσύνης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κατέθεσε στεφάνι πρὸ τῆς εὐπρεπισμένης Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας Ἐλευθερώτριας, πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων εἰς τοὺς Ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους μας, καὶ ἔγινε ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου.

* * *

Ἡ ἱστορικὴ Μνήμη διατηρεῖται ζωντανὴ καὶ μέσα ἀπὸ τὰ κείμενα, τὴν ποίησι καὶ τὴν μουσική, τὰ ὁποῖα συντρόφευαν τὸν λαό μας στὶς πιὸ δύσκολες, ἀλλὰ καὶ τὶς πιὸ ἔνδοξες στιγμές του.

Ἡ Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα «**Ἑ**λληνορθόδοξη **Κ**ληρονομιά», ἐπαρουσίασε Δημοτικὰ Τραγούδια, Ἀπαγγελίες, Λογοτεχνικὰ καὶ Ἱστορικὰ Κείμενα τῆς Ἐποποιΐας τοῦ ᾽40, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένη διεύθυνσι τοῦ Μουσικολογιωτάτου π. Διονυσίου Ἁγιοκυπριανίτου, ὁ ὁποῖος εἰσήγαγε ἀριστοτεχνικὰ τὴν κάθε παρουσίασι.

Τ*ὰ τελευταῖα τραγούδια συνῴδευαν παραδοσιακοὺς χορούς, τοῦ ὁμωνύμου τμήματος, τὸ ὁποῖο διεύθυνε ἡ ἀδελφή μας Ἄρτεμις Νούσια.*

* * *

Τὴν κατακλεῖδα ἔθεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας,

• *εὐχαριστήσας τὸν Κύριό μας γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς Ἐκδηλώσεως. Εὐχαρίστησε ἐπίσης τὸν π. Διονύσιος καὶ ὅλους τοὺς συντελεστάς, μὲ τὴν συμβολὴ τῶν ὁποίων ἀπολαύσαμε τὴν βραδινὴ αὐτὴ πανδαισία, διὰ τῆς ὁποίας δὲν γίνεται μόνο ἀνάμνησις τῶν γεγονότων καὶ τῶν προσώπων τῆς Ἐποποιΐας τοῦ '40 ἀλλὰ καὶ Μνημόσυνο ὅλων τῶν προσώπων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν γιὰ μᾶς.*

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς «κουράση» ὁ ἐπαναληπτικὸς χαρακτήρας τῶν Ἐθνικῶν Ἐπετειακῶν Ἐκδηλώσεων. Ὅπως ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι στὴν ἐξωτερική της μορφὴ ἡ ἴδια, ἀλλὰ τὴν βιώνουμε διαφορετικὰ κάθε φορά, ἔτσι καὶ οἱ Ἐκδηλώσεις αὐτές, οἱ ὁποῖες δὲν εἶναι πρὸς διασκέδασι, ἀλλὰ ἀποτελοῦν ἕνα λαογραφικὸ μνήμοσυνο εὐγνωμοσύνης.

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἐπεσήμανε,

• *ὅτι ὁ Ὀκτώβριος μήνας ἔχει ἐνδυθῆ μία ἰδιαίτερη δόξα, καθὼς σὲ αὐτὸν ἄγονται διάφορες Ἐπέτειοι σχετικὲς μὲ τὴν ἐθνική μας ταυτότητα, ἐκτὸς τῆς σήμερα ἀγομένης τοῦ ἱστορικοῦ «Ὄχι»:*

*- Στὶς **5 Ὀκτωβρίου τοῦ 1912** ἡ Ἑλλάδα κήρυξε πόλεμο στὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, μετὰ τὴν σύναψι συμμαχίας τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, μὲ ἐπιθετικὲς ἐνέργειες πρὸς τὴν Μακεδονία καὶ τὴν Ἤπειρο. Μετὰ τὶς νικηφόρες μάχες κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μηνός (6 Ἐλασσόνα, 9 στενὰ τοῦ Σαρανταπόρου, 11 Κοζάνη, 16 Βέροιας, 20 Γιαννιτσά),*

*- Στὶς **26 Ὀκτωβρίου 1912,** ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, οἱ Τοῦρκοι ὑπέγραψαν τὴν παράδοσι τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης.*

*- Στὶς **28 Ὀκτωβρίου,** τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰσῆλθαν ἐπίσημα στὴν πόλι, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀρχιστράτηγο Διάδοχο Κωνσταντῖνο καὶ ἔγιναν δεκτὰ μὲ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τοὺς κατοίκους.*

*- Στὶς **12 Ὀκτωβρίου 1944** ἔγινε ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἀθήνας, ἡ ὁποία ἐκκενώθη ἀπὸ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα.*

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμ. Ποιμέ-

νας μας ἀναφέρθηκε στὶς ἡρωϊδες γυναῖκες, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μὲν τροφοδοτοῦσαν τὸν στρατὸ στὰ βουνὰ τῆς Πίνδου, ἄλλες δὲ δραστηροποιήθηκαν στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίστασι καὶ συχνὰ ἐκτελέσθηκαν ἀπὸ τὶς δυνάμεις κατοχῆς.

Τ*έλος ἀνέγνωσε, βαθειὰ συγκινημένος, δύο Ἐπιστολὲς ἑνὸς στρατιώτου πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ ἄλλους καὶ πρὸς τὴν σύζυγό του, στὶς ὁποῖες συμπυκνώνονται τὸ ἦθος, τὰ συναισθήματα, οἱ ἀξίες καὶ ἡ πίστις ἐκείνων τῶν Ἡρώων, στοὺς ὁποίους χρωστᾶμε πολλά, καὶ τὴν ἐθνική μας ἀξιοπρέπεια.*

Εἴ*θε ὁ Κύριός μας νὰ ἀναπαύση τὰς ψυχὰς τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων καὶ νὰ μᾶς καταστήση ἀξίους τῶν καρπῶν τῶν ἀγώνων αὐτῶν.*

* * *

Ἡ Ἐκδήλωσις ἔκλεισε μὲ τὴν διανομὴ ***Ἀναμνηστικοῦ.***

■ **Ἡ** Ἐκδήλωσις ἔχει μαγνητοσκοπηθῆ καὶ θὰ ἀναρτηθῆ στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ***(βλ. ἐδῶ)***.

† Γ.Ι.Μ.

